

należy interpretować w ten sposób, że:

działalność związana z przetwarzaniem produktów rybołówstwa i akwakultury, taka jak produkcja dorsza solonego, dorsza mrożonego i dorsza odsolonego, nie stanowi działalności związanej z przetwarzaniem produktów rolnych, która jest wyłączona z zakresu stosowania rozporządzenia nr 651/2014 na podstawie art. 1 ust. 3 lit. c) tego rozporządzenia, lecz stanowi działalność wchodzącą w zakres sektora rybołówstwa i akwakultury, która jest wyłączona z zakresu stosowania wspomnianego rozporządzenia na podstawie jego art. 1 ust. 3 lit. a).

(¹) Dz.U. C 165 z 19.4.2022.

Odwołanie od postanowienia Sądu (pierwsza izba.) wydanego w dniu 14 czerwca 2022 r. w sprawie T-64/22, Vtesse Harlow/Komisja, wniesione w dniu 19 sierpnia 2022 r. przez Vtesse Harlow Ltd

(Sprawa C-559/22 P)

(2023/C 54/17)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vtesse Harlow Ltd (przedstawiciel: H. Mercer KC)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2022 r. Trybunał (ósma izba) odrzucił jako oczywiście bezzasadne odwołanie i obciążył Vtesse Harlow Ltd jej własnymi kosztami.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Łotewska

(Sprawa C-762/22)

(2023/C 54/18)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Tricot oraz I. Rubene)

Strona pozwana: Republika Łotewska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując najpóźniej do dnia 6 lutego 2018 r. wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2013/59/Euratom z dnia 5 grudnia 2013 r. ustanawiającej podstawowe normy bezpieczeństwa w celu ochrony przed zagrożeniami wynikającymi z narażenia na działanie promieniowania jonizującego oraz uchylającej dyrektywy 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom i 2003/122/Euratom (¹), a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Łotewska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 106 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Łotewskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 106 dyrektywy 2013/59 państwa członkowskie miały obowiązek przyjąć i opublikować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tej dyrektywy najpóźniej do dnia 6 lutego 2018 r. Państwa członkowskie były również zobowiązane do przekazania Komisji tekstów przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej rzeczoną dyrektywą.

Zważywszy, że Republika Łotewska nie przyjęła wciąż wszystkich przepisów transponujących niezbędnych do wykonania tej dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji, Komisja w dniu 29 września 2022 r. postanowiła wnieść do Trybunału skargę o stwierdzenie, na podstawie art. 258 akapit drugi TFUE, że Republika Łotewska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 106 rzeczony dyrektywy.

(¹) Dz.U. 2014, L 13, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2022 r. – Komisja Europejska/Węgry

(Sprawa C-769/22)

(2023/C 54/19)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, K. Talabér-Ritz, L. Malferrari i J. Tomkin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

Stwierdzenie, że przyjmując a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény (ustawa nr LXXIX z 2021 r. o przyjęciu surowszych środków przeciwko sprawcom przestępstw pedofilii oraz o zmianie niektórych ustaw celu zwiększenia ochrony małoletnich), Węgry uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciążyą na mocy prawa Unii, w następujący sposób:

(1)

- przewidując zakaz dostępu małoletnich do treści, które popularyzują lub prezentują odejście od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmianę płci lub homoseksualność, Węgry naruszyły art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE o handlu elektronicznym (¹), art. 16 i 19 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (²), art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 1 7, 11 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- przewidując zakaz dostępu małoletnich do reklamy popularyzującej lub prezentującej odejście od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmianę płci lub homoseksualność, Węgry naruszyły art. 9 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych (³), art. 3 ust. 2 dyrektywy 2000/31/WE o handlu elektronicznym, art. 16 i 19 dyrektywy 2006/123/WE dotyczącej usług na rynku wewnętrznym, art. 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 1 7, 11 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- nakładając na dostawców usług medialnych oferujących linearne usługi medialne obowiązek zaklasyfikowania do kategorii V wszystkich programów, których elementem definiującym jest popularyzowanie lub prezentowanie odejścia od tożsamości właściwej dla płci urodzenia, zmiany płci lub homoseksualność, i w konsekwencji obowiązek nadawania ich w godzinach 22.00–5.00 oraz wyłączając tego rodzaju programy z możliwości zaklasyfikowania ich jako przekazu leżącego w interesie publicznym lub reklamy o użyteczności społecznej, Węgry naruszyły art. 6a ust. 1 dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych oraz art. 1 7, 11 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- nakładając na radę ds. mediów obowiązek zwrócenia się do państwa członkowskiego, w którego jurysdykcji działa dostawca usług medialnych o przyjęcie skutecznych środków i podjęcie działań w celu położenia kresu stwierdzonym przez radę ds. mediów naruszeniom, Węgry naruszyły art. 2 i art. 3 ust. 1 dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych.